

Més enllà dels negocis clàssics: la sostenibilitat com a eix vertebrador de la recuperació econòmica necessària després de la covid-19

La transició verda i l'economia circular, a debat

DIPLOCAT DIGITAL TALK - 29 de juny de 2020

Relatoria realitzada per Lluís Reales, periodista especialitzat en ciència, salut i medi ambient i professor associat de la UAB.

DIPLOCAE

Localització

La Rambla 14, principal
08002 Barcelona

Contacte

+34 936 405 470
info@diplocat.cat
www.diplocat.cat

@Diplocat

@Catalonia_Diplocat

Índex

1. Presentació	4
2. Serà diferent el món post-covid?	4
3. Transició verda i equitat	5
4. Estratègia empresarial i canvi de model	6
La responsabilitat de l'Administració	
El cicle de vida: una mirada científica	
Nova fiscalitat	
Annex. Participants.....	11
Entitats membres de DIPLOCAT.....	13

1. Presentació

La pandèmia provocada per la covid-19 ha sacsejat la Terra i ha desencadenat una crisi humanitària, social i econòmica de grans dimensions, potser equivalent a la II Guerra Mundial. La pandèmia, que ha capgirat molts hàbits quotidians, es manifesta en un context de crisis ecològiques globals: degradació dels ecosistemes naturals, canvi climàtic, sobreexplotació d'espècies salvatges, efectes de la contaminació sobre la salut...

La situació actual planteja múltiples interrogants. Fins a quin punt la pressió de l'espècie humana sobre el medi està en l'origen de la pandèmia? La covid-19 és un primer avís d'altres malalties globals que vindran a menys que repensem la nostra relació amb la natura? La necessària recuperació econòmica deixarà de banda l'emergència climàtica o esdevindrà una oportunitat per impulsar una nova economia circular i unes polítiques públiques (comunitàries, estatals, regionals i locals) amb criteris de sostenibilitat?

En aquest context, DIPLOCAT i el Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible (CADS) de la Generalitat de Catalunya, van organitzar conjuntament el segon debat del cicle DIPLOCAT Digital Talks – El món després de la covid-19. L'acte va tenir lloc el 29 de juny de 2020 en format digital i llengua anglesa. Hi van participar Eloïse Bodin, analista política de l'Institute for European Environmental Policy (IEEP); Diego Guri, subdirector de l'Associació de les Empreses Industrials Internacionalitzades (AMEC); i Llorenç Milà i Canals, cap del Secretariat de la Iniciativa del Cicle de Vida del Programa de les Nacions Unides per al Medi Ambient. El director del CADS, Arnau Queralt i Bassa, va moderar el debat, mentre que la secretària general de DIPLOCAT, Laura Foraster i Lloret, va presentar i cloure l'acte.

El debat es va centrar en esbrinar si la crisi provocada per la covid-19 és una oportunitat per desenvolupar una nova economia sota criteris de sostenibilitat que inclogui tots els agents socials, i també quines accions ha endegat la Comissió Europea per al foment de l'economia circular, així com les noves eines fiscals que s'haurien d'impulsar per mesurar el desenvolupament des de noves perspectives. En la seva intervenció inicial, Laura Foraster es va referir al Pla d'acció per a una economia circular de la Comissió Europea, que aplega iniciatives que abasten tot el cicle de vida dels productes i vetlla per tota una sèrie d'elements que en garanteixen la sostenibilitat. Ara bé, aquest Pla es va presentar l'11 de març de 2020, just en el moment d'esclatar la pandèmia, i Foraster es preguntava quins efectes tindria aquesta sobre el Pla i si totes les parts implicades sabrien veure la necessitat de redoblar esforços per impulsar l'economia circular encara amb més fermesa en lloc d'utilitzar-la com a excusa per posposar-la o bandejar-la.

A continuació se sintetitzen les principals contribucions que van fer els participants durant el debat.

2. Serà diferent el món post-covid?

La pandèmia de la covid-19 ha provocat la mort de milers d'éssers humans arreu del món. A final de gener de 2021 s'havien comptabilitzat més de 103,5 milions de persones infectades i es superaven els 2,2 milions de víctimes mortals. El virus s'ha acarnissat especialment amb les persones grans i amb els grups socials més vulnerables. Els efectes econòmics i socials han impactat, com succeeix en les etapes de crisi, en els sectors més fràgils de la societat. El confinament i les mesures per limitar els contactes físics han provocat atur, pèrdua de poder adquisitiu per part de les classes mitjanes i baixes, i més desigualtat.

Arnau Queralt, director del CADS i moderador del debat, iniciava l'acte amb l'anterior reflexió i es preguntava si serà certa l'afirmació, tantes vegades repetida en els darrers mesos, que el món després

del coronavirus serà diferent. “Ja ho veurem”, s’autoresponia Queralt. La clau, pel director del CADS, és aplicar criteris de sostenibilitat i revertir els patrons actuals de producció i consum per tal de garantir una economia circular neutra en emissions i que freni la pèrdua de biodiversitat. La sortida de la crisi demana repensar la nostra relació amb la natura i bastir una economia al servei de la humanitat i que tingui en compte els límits biofísics del planeta.

Per Llorenç Milà, “hem d’adonar-nos del missatge que aquesta pandèmia ens envia i aprofitar l’oportunitat”. Quin és el missatge implícit de la pandèmia? Doncs que la degradació continua dels ecosistemes naturals, els efectes del canvi climàtic, la desforestació i la sobreexplotació de les espècies salvatges i protegides són a l’arrel de la crisi sanitària. Veurem més pandèmies com la covid-19 si no aturem la pressió sobre la natura. Per Milà, no hi ha volta de full: el sistema que ens sustentava s’ha trencat i no funciona, i tenim uns patrons insostenibles de producció i consum que ens han dut on som ara. No es tracta de tornar a l’austeritat en què vivien els nostres avantpassats, sinó d’inventar un nou sistema i construir un demà millor.

.....

No es tracta de tornar a l’austeritat en què vivien els nostres avantpassats, sinó d’inventar un nou sistema i construir un demà millor.

3. Transició verda i equitat

Per fomentar una economia ecològica i construir un demà millor, la Comissió Europea impulsa l’anomenat *European Green Deal*, una iniciativa que vol unir la transició verda amb l’equitat i la solidaritat. Eloïse Bodin, investigadora a l’*Institut for European Environmental Policy*, considera que la iniciativa té un gran potencial, però considera que cal impulsar mesures amb doble benefici i efectes múltiples. Que descarbonitzin l’economia i al mateix temps redueixin les desigualtats. Per exemple, un transport públic gratuït i verd i alhora promoure l’habitatge social. També afirma que és positiu l’increment del Just Transition Fund, però considera que se centra molt en les indústries pesades tradicionals i en la mineria, quan hi ha altres àmbits, com les indústries de l’automòbil, l’aèria o l’agrícola, en què la transició verda tindrà un gran impacte. Cal pensar en el futur dels treballadors d’aquests sectors.

Eloïse Bodin va expressar la seva sorpresa durant una reunió al Parlament Europeu. Alguns eurodiputats parlaven sobre austeritat verda i sobre la necessitat que les coses tornessin a l’escenari pre-covid, és a dir al *business as usual*. S’oblidaven dels possibles nous llocs de treball que pot portar la transició verda. De fet, l’Organització Mundial del Treball estima que, l’any 2030, s’hauran creat 24 milions de nous llocs de treball si les polítiques són les adequades. I que l’aposta de la Unió Europea per l’economia circular pot suposar, també el 2030, uns 700.000 llocs de treball. Per la seva banda, s’estima que l’agricultura orgànica implica entre un 10 i un 20 per cent més d’ocupació per hectàrea que l’agricultura convencional. I també s’ha demostrat que els sectors relacionats amb les energies renovables han resistit millor des de la crisi de l’any 2008. “Aquests són els sectors de futur”, va afirmar Bodin.

La recuperació ha de ser amb criteris verds i també solidaris, segons Bodin. En aquest sentit, des de l’*Institut for European Environmental Policy* proposen una taula de recuperació de la Unió Europea, amb experts certificadors que s’apliquen criteris verds i solidaris. També proposen més coordinació entre les polítiques econòmiques de la UE i un alineament entre els Objectius pel Desenvolupament Sostenible (ODS) i el *Green Deal* de la UE. Es necessària una mirada més sistèmica, que no posi únicament el focus en l’esfera econòmica i financera.

“No podem saber què passarà en el futur ni quins seran els nous models de negoci”, va afirmar Llorenç Milà, “però tenim algunes bones idees sobre la taula i un mapa per guiar-nos”. I afegia: “Tenim l’Agenda

2030 i els ODS, els Acords de París..., tenim eines per actuar, però no som capaços d'imaginar un nou futur, nous models socials i econòmics". Milà va fer referència al llibre *Green Swans: The Coming Boom in Regenerative Capitalism*, de John Elkington. Els cignes verds ens donen pistes de noves organitzacions, de nous valors i idees que confronten les velles i que, per créixer, necessitem identificar-les i impulsar-les amb incentius. Són les energies renovables, que fa una dècada ningú n'imaginava el creixement, o la intel·ligència artificial, que segons com la fem servir pot ser una amiga o una enemiga de la transició verda i l'equitat. "Tenim el coneixement i hi ha recursos econòmics sobre la taula, ara necessitem una voluntat clara i decidida", va concloure Milà.

.....

L'aposta de la Unió Europea per l'economia circular pot suposar, també el 2030, uns 700.000 llocs de treball.

4. Estratègia empresarial i canvi de model

Quina és la perspectiva de les empreses internacionalitzades i com preveuen adaptar-se a una economia circular i a una transició verda? Diego Guri, representant de l'AMEC, va explicar que aquesta associació aplega més de 300 companyies industrials que actuen a escala internacional. La feina de l'AMEC és ajudar-les a entrar en nous mercats. A principi de l'any 2020 van ampliar el propòsit, més enllà de donar suport a les exportacions i millorar la competitivitat dels associats. L'AMEC vol contribuir des de la indústria a un canvi positiu, transversal i segur per a les persones i el planeta. Consideren que avui els motors de la competitivitat de les empreses són l'anticipació, l'adaptabilitat, la col·laboració, la glocalització i la sostenibilitat. "Estem totalment alineats amb l'acció de la Unió Europea", va afirmar Guri.

Els membres de l'AMEC són proveïdors de maquinària, equipaments i béns per a diversos sectors: per al tèxtil, per a la indústria dels envasos, per al sector del plàstic i el cautxú, per a la construcció o per a la indústria dels CDs. Tots ells estan afectats directament o indirecta pels plans d'economia circular de la UE. Per exemple, en el cas del sector tèxtil, els fabricants de maquinària han d'estar molt atents a les noves tendències de consum i als valors dels consumidors, i innovar i preparar la maquinària per als nous materials, inclosos els reciclats, d'igual manera que els fabricants de màquines per a envasos o plàstics.

Per altra banda, també hi ha empreses que treballen en els nous equipaments per a les ciutats. Calen noves infraestructures per convertir la mobilitat en un servei, a diferència del model tradicional basat en el vehicle privat. Això vol dir infraestructures que facilitin la mobilitat compartida i connectin els serveis i els usuaris. Què fan les empreses per adaptar-se a les noves demandes? En primer lloc, apostar per una cultura innovadora mitjançant la creació de xarxes de col·laboració entre diferents sectors. Per exemple, els fabricants de maquinària per a l'alimentació estan explorant el sector sanitari i de la salut. També s'està treballant en definir els estàndards d'implementació i mesurament de l'economia circular i en promoure trobades entre el sector privat, els agents socials i l'administració per debatre sobre els ODS. L'AMEC aposta per un nou model productiu, que respecti l'activitat empresarial. Si el model no és econòmicament sostenible, les empreses no s'involucraràn en l'economia circular ni en la sostenibilitat.

Llorenç Milà va recordar que, efectivament, les empreses necessiten fer negoci amb les seves activitats, però que en els propers anys viurem un canvi significatiu en la manera de mesurar l'èxit i el benefici empresarial. El creixement infinit no és possible en un planeta amb els recursos finits. La ciència ho demostra i de mica en mica ens adonem de la necessitat de tenir-ho en compte. Hem de plantejar-

nos en quins àmbits créixer i repensar com mesurarem l'èxit en l'economia. Per Milà, la clau és no considerar únicament els aspectes financers i econòmics sinó també i principalment els actius socials i la preservació del capital natural. Es tracta d'equilibrar què mesurarem i valorar altres aspectes d'una empresa i no únicament els beneficis que genera. Tenim indicadors com el Producte Interior Brut, que sabem que és extremadament limitat i que s'ha de complementar amb altres mètriques que s'estan desenvolupant. "No sé si en un futur parlarem de decreixement, d'un estat estacionari o que estem creixent en un àmbit diferent al dels beneficis", diu Milà. En aquest sentit, Bodin va recordar que Nova Zelanda confecciona el pressupost anual del país a partir d'indicadors de benestar dels seus ciutadans. "Possiblement això serà habitual en el futur", va reblar.

.....

Si el model no és econòmicament sostenible, les empreses no s'involucraran en l'economia circular ni en la sostenibilitat.

Per la seva part, Diego Guri va argumentar que el model de progrés i competitivitat d'Europa ha de ser original i diferent al d'altres zones del món com Estats Units o Àsia, liderada per la Xina. Per aconseguir-ho cal canviar alguns patrons referents a la competitivitat. No podem competir amb Àsia en costos laborals, ni tampoc amb Estats Units, si volem mantenir els drets socials i l'Estat del benestar. L'AMEC ha elaborat un document sobre les claus per a un canvi del model de producció que és un decàleg d'iniciatives adreçades als diferents nivells de l'Administració. Un dels punts fa referència a una recuperació verda i inclusiva. Per tant, és clar que no es tracta de tornar a la situació pre-pandèmia. No neguen el suport a les urgències que té la societat i l'economia, com protegir els treballadors del sector del turisme o rescatar línies aèries. Però s'han de fer altres accions en paral·lel i donar suport a les empreses perquè assumeixin nous patrons de competitivitat.

Fixem-nos en el sector del plàstic, per exemple. Abans de la pandèmia, el plàstic era vist com un producte creat pel dimoni. Ara portem guants de plàstic, fem servir el plàstic per protegir els aliments i tenim cortines de plàstic als llocs de treball per protegir-nos del virus. En lloc de demonitzar els materials hem de posar el focus en el seu ús, en gestionar el residu i en reciclar-lo. Sobretot perquè no tenim un material alternatiu que el substitueixi, com ens ha demostrat la crisi sanitària de la covid-19. Per això proposen a les diferents administracions un pla d'acció per millorar l'ús del plàstic, amb mesures en positiu. Les empreses són partidàries de la legislació, però cal anar més enllà d'incrementar els impostos, que no aconseguiran altra cosa que augmentar el preu dels plàstics, afirma Guri. Hem d'apostar per la sensibilització, l'educació, les inversions en la gestió dels residus i el reciclatge, i en la promoció de la recerca i la innovació de les empreses.

Sovint tenim la sensació que hi ha moltes paraules i pocs fets. Per Guri, hem de promoure el teixit empresarial, considerant el medi ambient i la societat en el seu conjunt, però sense oblidar que l'objectiu final d'una empresa és fer negoci. Si només s'impulsen mesures que incrementen els costos no ajudem les empreses a invertir en el nou model que necessitem. En realitat, hi ha moltes iniciatives i empreses privades que estan transformant el seu sector i se senten molts soles en l'aventura. Cal un Pla Marshall per a Europa, però més important que la quantitat de diners és on s'inverteixen. El sector privat té la capacitat per adaptar-se si compta amb incentius. En definitiva, calen recursos per fomentar l'economia circular a escala europea, però també nacional, regional i local.

La responsabilitat de l'Administració

El director del CADS, Arnau Queralt, va recordar que l'European Green Deal, que es desenvoluparà mitjançant diferents iniciatives, necessitarà l'aprovació dels estats membres en alguns casos. Per Eloïse Bodin, es tracta d'una iniciativa extraordinària però que no serà gens fàcil d'implementar. Per una banda, tenim les lluites internes a la Comissió Europea i els diferents interessos en joc. Frans Timmermans, vicepresident primer, és molt ambiciós, però els comissaris d'Agricultura i Comerç frenen

algunes qüestions tant com poden. Per altra banda, la dificultat principal són alguns dels estats membres. En aquest sentit, Bodin va defensar que s'estableixin vincles directes amb els àmbits locals i regionals de les administracions, més sensibles que els estats a implantar la transició verda i les accions que aquesta suposa.

Llorenç Milà també va subratllar la importància d'involucrar l'administració local en la transició verda: "S'ha demostrat que tenen més capacitat de gestionar les crisis, possiblement perquè tenen les problemàtiques a tocar". Va recordar la creació d'una aliança d'alcaldes europeus que demanen rebre directament part dels fons de l'*European Green Deal* sense passar pels estats, que són menys ambiciosos a l'hora de posar en marxa les accions necessàries per a una transició verda.

En qualsevol cas, va afirmar Bodin, cal trobar incentius per aconseguir que els estats membres siguin ambiciosos. La clau és que el *Just Transition Fund* sigui vist com un pla realment verd. De fet, alguns països com la República Txeca ja han mostrat interès en apostar per una economia verda. Els incentius econòmics són la fórmula per convèncer els estats, encara que Bodin es va mostrar convençuda que hi ha haurà controvèrsies i missatges interessats a la contra, així com una gran batalla política entre els estats. Però els fets avalen que hi ha solucions i un suport social creixent. Molts ciutadans associen la transició verda amb menys contaminació i més qualitat de vida. Es va veure en les darreres eleccions municipals a França, en què els partits verds van fer molt bons resultats.

El repte pels països i regions d'Europa, per Diego Guri, és fer un exercici de prospectiva i imaginar què volen ser d'aquí a una dècada, des d'una mirada sostenible i apostant per l'economia circular. Per exemple, si ens fixem en l'Estat espanyol, és urgent replantejar una economia que depèn en excés del turisme de masses. Guri va afirmar que no té res en contra del turisme, però que ara és el moment de repensar el model de desenvolupament espanyol. La realitat és que hi ha més voluntat i ambició per part de la Comissió que de la majoria d'estats. Certament, en un procés de canvi hi ha guanyadors i perdedors, però a Europa tenim eines i mecanismes per protegir i reconvertir els sectors afectats. En altres indrets del món, en canvi, és més problemàtic perquè no els tenen.

La pandèmia de la covid-19 ens ha ofert una oportunitat per transformar l'economia i per repensar la manera com ens organitzem com a societat i com ens relacionem amb el planeta. La responsabilitat és dels governants i dels empresaris, però també del conjunt de la societat. "No crec que tinguem més oportunitats", va afirmar Guri, "i hem de ser àgils i portar a terme les inversions necessàries sense més dilacions".

El cicle de vida: una mirada científica

El director del CADS va plantejar com la ciència i els coneixements que tenim poden contribuir a l'economia circular i a la transició verda amb criteris d'equitat. També Llorenç Milà va argumentar que la millor estratègia per avançar és a partir de la ciència. Bona part de la crisi de credibilitat de la classe política es deguda a una presa de decisions sense base científica, decidides des del curt termini i la simplicitat.

La implantació de l'economia circular necessita bases sòlides. De fet, l'economia circular té diverses aproximacions i hem de valorar bé quines són les millors des del punt de vista ambiental i també socioeconòmic. Milà va recordar que el Programa de Nacions Unides pel Medi Ambient (PNUMA) promou, des del 2002, la iniciativa pel cicle de vida. La idea és considerar com un tot els sistemes de

.....

La pandèmia de la covid-19 ens ha ofert una oportunitat per transformar l'economia i per repensar la manera com ens organitzem com a societat i com ens relacionem amb el planeta.

producció i de consum. Per exemple, quan parlem de mobilitat no es tracta de considerar únicament la circulació dels cotxes pel carrer. També hem de pensar en com es fabrica, el combustible que fa servir, etc. És molt diferent que porti un motor de combustió o que sigui elèctric. També hem de tenir en compte el final del cicle de vida dels vehicles i com reutilitzar i reciclar els materials que el conformen. Les inversions han de considerar tot el cicle de vida del producte, atès que sovint els impactes es produeixen en les primeres o darreres fases del cicle de vida.

La perspectiva del cicle de vida, va remarcar Milà, facilita identificar les prioritats i les oportunitats. A més, proporciona una fotografia dels impactes ambientals i els potencials impactes socials dels sistemes de producció i consum. Així, si adoptem la perspectiva del cicle de vida podem observar l'impacte de les emissions sobre el canvi climàtic, el consum d'aigua, l'ocupació de territori i l'impacte sobre la biodiversitat i la natura, on s'emeten substàncies contaminants que poden afectar la salut humana...

Durant aquesta pandèmia, va recordar Milà, hem constatat que aquelles zones i poblacions que viuen en entorns més contaminats han estat més vulnerables al virus i han patit uns índexos més alts de mortalitat. De fet, la perspectiva del cicle de vida disposa d'eines prou contrastades. Milà va fer referència al *Hotspot Analysis Tool* per a un consum i producció sostenibles. Aquesta eina analitza l'impacte del cicle de vida en les economies nacionals. Proporciona tendències dels darrers 25 anys pel que fa a la petjada de carboni i altres materials, l'impacte sobre la biodiversitat i l'eficiència en el seu ús. Una de les moltes conclusions que proporciona aquesta metodologia d'anàlisi és la gran petjada que té el sector de la construcció. Per tant, és també una gran finestra d'oportunitat. Si els edificis, especialment en els països en desenvolupament, es dissenyen amb criteris d'ecoinnovació i eficiència energètica, la petjada d'aquest sector pot disminuir considerablement en els propers anys. I no deixa de ser una oportunitat per a les empreses del sector que aposten per una cultura de la innovació.

Nova fiscalitat

La reforma de la fiscalitat és un aspecte clau per impulsar l'economia circular i per avançar en un model de producció i consum sostenible. Bodin va recordar que avui les taxes ambientals representen un 6,1% del total de la Unió Europea. En canvi, els impostos al treball representen el 49,7%, un percentatge realment molt alt. La Unió Europea ha manifestat que vol incrementar les taxes ambientals, fet que tindria un impacte molt positiu. Si es doblen les taxes ambientals, exclòs el carbó, es poden generar uns ingressos de 293.000 milions d'euros, que suposa uns 1.000 euros per cada ciutadà de la UE. La supressió dels subsidis als combustibles fòssils suposaria un guany anual per a la UE de 39.000 milions d'euros.

Per altra banda, també es poden crear taxes per a les transaccions financeres, una taxa al plàstic i la coneguda taxa digital a les grans empreses d'internet. Europa necessita recursos per mitigar i adaptar-se als impactes del canvi climàtic. Cal un pacte per al creixement i un escenari fiscal que no suposi incrementar el dèficit. També cal desenvolupar productes financers amb criteris socials i verds. Són necessaris incentius per tal que els mercats financers inverteixen en empreses que aposten per la transició verda.

.....

Les inversions han de considerar tot el cicle de vida del producte, atès que sovint els impactes es produeixen en les primeres o darreres fases del cicle de vida.

.....

Cal un pacte per al creixement i un escenari fiscal que no suposi incrementar el dèficit. També cal desenvolupar productes financers amb criteris socials i verds.

Al final del debat, Arnau Queralt va plantejar dos dels principals reptes que afronten avui les societats humanes: com evolucionar de la idea de benefici a la idea de prosperitat, i com això s'incorpora a la cultura de les empreses, i com situar el desenvolupament sostenible en el cor d'una recuperació econòmica post-covid, de tal manera que no oblidí els més febles i els grups socials amb menys recursos. En definitiva, com situar el bé comú per davant dels interessos particulars, siguin d'empreses o individus.

Annex. Participants

> ELOÏSE BODIN

ANALISTA POLÍTICA DE L'INSTITUT FOR EUROPEAN ENVIRONMENTAL POLICY

Eloïse Bodin s'ha format en negocis internacionals a la *Grenoble Ecole de Management* i ha fet un màster sobre Política Econòmica d'Europa a la *London School of Economics and Political Science*. Abans d'incorporar-se a l'*Institut for European Environmental Policy* va fer pràctiques a la Direcció General de Medi Ambient de la Comissió Europea, a la unitat d'anàlisi econòmica i estratègia. Ha treballat com a responsable de projectes ambientals en organitzacions no governamentals a l'Índia i a Itàlia. També ha treballat com assistent parlamentària a l'Assemblea Nacional Francesa.

> LAURA FORESTER

SECRETÀRIA GENERAL DE DIPLOCAT

Laura Foraster i Lloret (Barcelona, 1976) és llicenciada en Administració i Direcció d'Empreses per la UPF i en Humanitats per la UOC i té un màster en Estudis Europeus cursat a la KU Leuven, a banda de formació específica en diplomàcia pública i en Missions d'Observació Electoral. Actualment és secretària general de DIPLOCAT. Fins al tancament temporal de l'entitat a l'abril de 2018 en va ser la directora executiva.

Va ser cap de gabinet del conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i del conseller de Comerç, Turisme i Consum de la Generalitat de Catalunya durant dues legislatures consecutives, dirigint el gabinet del conseller, i assessorant-lo en temes polítics i d'afers internacionals i de la Unió Europea. Prèviament, va exercir d'assistent parlamentària de diversos eurodiputats catalans al Parlament Europeu a Brussel·les i Estrasburg, fent seguiment del Comitè de Relacions Internacionals, Drets Humans i Polítiques Estrangeres i de Seguretat Comunes i del Comitè d'Afers Constitucionals. A Brussel·les, també va treballar a la Comissió Europea, al Comitè de les Regions i a la Delegació del Govern de la Generalitat de Catalunya davant la Unió Europea.

> DIEGO GURI

SUBDIRECTOR GENERAL DE L'ASSOCIACIÓ DE LES EMPRESES INDUSTRIALS INTERNACIONALITZADES (AMEC)

Diego Guri és llicenciat en Ciències Econòmiques per la UB i en Ciències Polítiques per la UAB. Així mateix, compta amb un Màster en Pensament i Creativitat per La Salle (Universitat Ramon Llull).

Va iniciar la seva trajectòria a l'Oficina Comercial d'Espanya a Montreal (Canadà). Posteriorment va treballar a l'Àrea d'Amèrica del Consorci de

Promoció Comercial de Catalunya (COPCA) i com a Cap de l'Àrea de Cooperació Internacional d'aquest mateix organisme. Al 2007 va passar a exercir el càrrec de Director del Centre d'Internacionalització Empresarial d'ACCIÓ, l'agència de suport a la competitivitat de l'empresa catalana, posició que va ocupar fins al juny de 2013.

Des de setembre de 2013 treballa a l'Associació Multisectorial d'Empreses, AMEC, com a subdirector general i responsable de les àrees de Desenvolupament de la Comunitat i d'Innovació Corporativa. AMEC és una comunitat d'empreses industrials internacionalitzades que impulsa els factors claus de la competitivitat: anticipació, adaptabilitat, col·laboració, glocalització i sostenibilitat..

> LLORENÇ MILÀ I CANALS

CAP DEL SECRETARIAT DE LA INICIATIVA PEL CICLE DE VIDA DE NACIONS UNIDES

Llorenç Milà és doctor en Ciències Ambientals per la Universitat Autònoma de Barcelona. Cap del Secretariat de la Iniciativa pel Cicle de Vida de Nacions Unides amb seu a París. La Iniciativa pel Cicle de Vida és un partenariat de diferents actors impulsat l'any 2002 per impulsar el coneixement del cicle de vida entre els agents públics i privats. Agrupa a més de 80 institucions –governos, empreses, grups de recerca i societat civil- així com centenars d'experts.

Llorenç Milà està vinculat a l'àrea de Medi Ambient de Nacions Unides dirigint el grup de treball del Cicle de Vida des de 2013. Abans havia treballat en el món acadèmic i en la indústria. És expert en l'aplicació del Cicle de Vida al món de l'empresa i a les polítiques públiques.

> ARNAU QUERALT

DIRECTOR DEL CONSELL ASSESSOR PER AL DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Arnao Queralt i Bassa és llicenciat en Ciències Ambientals per la Universitat Autònoma de Barcelona, màster en Gestió Pública per ESADE i la Universitat Pompeu Fabra, i diplomad en Estudis Europeus per l'Escola Diplomàtica del Ministeri d'Afers Exteriors d'Espanya.

És director del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible des d'octubre de 2011 i president de la xarxa *European Environment and Sustainable Development Advisory Councils* (EEAC) des de gener de 2015 i copresident del seu Grup de treball sobre desenvolupament sostenible.

Membre del Grup d'Experts sobre el Canvi Climàtic de la Unió pel Mediterrani i membre de la junta directiva de la Xarxa d'Experts Mediterranis sobre Canvi Climàtic i Ambiental (MedECC). Membre del Grup de treball sobre els Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Assemblea de Regions Europees.

Entitats membres de DIPLOCAT

» Institucions públiques i entitats municipalistes

- Generalitat de Catalunya
- Ajuntament de Barcelona
- Ajuntament de Tarragona
- Ajuntament de Girona
- Ajuntament de Lleida
- Ajuntament de Vielha e Mijaran
- Diputació de Barcelona
- Diputació de Tarragona
- Diputació de Girona
- Diputació de Lleida
- Conselh Generau d'Aran
- Associació Catalana de Municipis i Comarques
- Federació de Municipis de Catalunya

» Entitats de l'àmbit empresarial

- Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació de Catalunya
- Foment del Treball Nacional
- Micro, petita i mitjana empresa de Catalunya (PIMEC)
- Confederació de Cooperatives de Catalunya
- Associació Multisectorial d'Empreses (AMEC)
- Fundació Privada d'Empresaris (FemCAT)

» Entitats de l'àmbit social, sindical i esportiu

- Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya
- Unió General de Treballadors de Catalunya (UGT)
- Comissions Obreres de Catalunya (CCOO)
- FC Barcelona

» Universitats, escoles de negocis i centres acadèmics

- Universitat de Barcelona (UB)
- Universitat Autònoma de Barcelona (UAB)
- Universitat Politècnica de Catalunya (UPC)
- Universitat Pompeu Fabra (UPF)
- Universitat de Lleida (UdL)
- Universitat de Girona (UdG)
- Universitat Rovira i Virgili (URV)
- Universitat Ramon Llull (URL)
- Universitat Oberta de Catalunya (UOC)
- Universitat de Vic · Universitat Central de Catalunya (UVic-UCC)
- Universitat Internacional de Catalunya (UIC)
- Universitat Abat Oliba CEU (UAO CEU)
- Institut Barcelona d'Estudis Internacionals (IBEI)
- EADA Business School
- Barcelona Graduate School of Economics (Barcelona GSE)